

Skatteministeriet

8. september 2014
J.nr. 13-0250471

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 200 - Forslag til Lov om ændring af virksomhedsskatteoven (Indgreb mod utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen ved indskud af privat gæld m.v.).

Hermed sendes supplerende ændringsforslag, som jeg ønsker at stille til 2. behandlingen af ovennævnte lovforslag.

Samtidig ønsker jeg at trække ændringsforslag nr. 2 og 6-9 til lovforslaget tilbage. Ændringsforslag nr. 2 erstattes af en del af ændringsforslag nr. 12, ændringsforslag nr. 6 erstattes af en del af afændringsforslag nr. 13, ændringsforslag nr. 7 erstattes af en del af ændringsforslag nr. 14, ændringsforslag nr. 8 erstattes af en del af ændringsforslag nr. 15, og ændringsforslag nr. 9 erstattes af en del af ændringsforslag nr. 16.

Benny Engelbrecht

/ Lise Bo Nielsen

Ændringsforslag

til

Forslag til lov om ændring af virksomhedsskatteoven (Indgreb mod utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen ved indskud af privat gæld m.v.) (L 200)

Til § 1

12) Nr. 2 affattes således:

”2. I § 10 indsættes som stk. 6-9:

”Stk. 6. Stilles aktiver i virksomhedsordningen til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, anses det laveste beløb af enten gældens kursværdi eller sikkerhedsstillelsens størrelse for overført til den skattepligtige, jf. dog stk. 7-9. Opgørelsen af beløbet sker på det tidspunkt, hvor der stilles sikkerhed.

Stk. 7. Stk. 6 finder ikke anvendelse, hvis sikkerhedsstillelsen er foretaget som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition.

Stk. 8. Stk. 6 finder ikke anvendelse for gæld med pant i ejendomme omfattet af § 1, stk. 3, 2. og 3. pkt., i det omfang gælden ikke overstiger ejendomsværdien med tillæg af udgifter til forbedringer, som er foretaget efter fastsættelsen af ejendomsværdien, eller den kontante anskaffelsessum for den del af ejendommen, der tjener til bolig for den skattepligtige. Vurderingen efter 1. pkt. foretages på det tidspunkt, hvor der gives pant i ejendommen.

Stk. 9. Stk. 6 finder ikke anvendelse for sikkerhedsstillelse, der etableres fra og med den 11. juni 2014 til og med den 31. december 2017, i det omfang sikkerhedsstillelsen afløser en sikkerhedsstillelse, der eksisterede den 10. juni 2014 og beløbsmæssigt ikke overstiger denne. Den beløbsmæssige værdi af en sikkerhedsstillelse, der eksisterede den 10. juni 2014, opgøres pr. 10. juni 2014 som det laveste beløb af enten gældens kursværdi eller sikkerhedsstillelsens størrelse.””

[Lempelse af reglerne om sikkerhedsstillelse]

Til § 2

13) Stk. 5 affattes således:

”Stk. 5. Står aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, den 1. januar 2018, kan der, så længe aktiverne står til sikkerhed, ikke foretages foreløbig beskatning efter virksomhedsskatteovens § 10, stk. 2, for indkomst erhvervet fra og med den 1. januar 2018. 1.

pkt. finder ikke anvendelse for sikkerhedsstillelse omfattet af virksomhedsskatte-
lovens § 10, stk. 6, som indsat ved denne lovs § 1, nr. 2. Hvis et eller flere af akti-
verne jf. 1. pkt. var stillet til sikkerhed den 10. juni 2014, overføres et beløb sva-
rende til eventuelt virksomhedsoverskud i perioden fra og med den 11. juni 2014
til og med den 31. december 2017, der er beskattet foreløbigt efter virksomheds-
skattelovens § 10, stk. 2, til den skattepligtige med virkning fra den 1. januar 2018.
Virksomhedsskatteovens § 10, stk. 7 og 8, som indsat ved denne lovs § 1, nr. 2,
finder tilsvarende anvendelse.”

[Begrænsning i muligheden for at spare op, hvis der er stillet sikkerhed]

14) Stk. 6, 1. pkt. affattes således:

”Stk. 6. Stk. 5 og 8 og § 1, nr. 6, finder ikke anvendelse, hvis den numeriske
værdi af en negativ saldo på indskudskontoen såvel primo som ultimo indkomst-
året begge med tillæg af en eventuel sikkerhedsstillelse den 10. juni 2014 ikke
overstiger 500.000 kr.”

[Forhøjelse af bagatelgrænse samt ændring af et anvendt begreb]

15) I stk. 6 indsættes som 3.-5. pkt.:

”Ved opgørelsen af bagatelgrænsen efter 1. pkt. finder virksomhedsskatteovens §
10, stk. 7 og 8, som indsat ved denne lovs § 1, nr. 2, tilsvarende anvendelse. Sik-
kerhedsstillelse jf. 1. pkt. opgøres som det laveste beløb af enten gældens kurs-
værdi eller sikkerhedsstillelsens størrelse pr. 10. juni 2014. Uanset 1. pkt. finder §
1, nr. 6, dog anvendelse, hvis en negativ saldo på indskudskontoen forøges som
følge af stk.8.”

[Opgørelsen af den foreslåede bagatelgrænse justeres]

16) Som stk. 7-10 indsættes:

”Stk. 7. Ved en opdeling af indkomstårets indkomst i flere perioder, jf. stk. 4 og 5,
skal udgifter vedrørende indkomståret, der ikke kan henføres til et bestemt tids-
punkt, fordeles forholdsmæssigt på perioderne. Den skattepligtige kan dog vælge
at fordele virksomhedens skattepligtige overskud forholdsmæssigt på perioderne.

Stk. 8. Skattepligtige, der anvender reglerne i afsnit I i virksomhedsskatteoven,
kan omgøre valg af selvangivne oplysninger for indkomståret 2013 vedrørende
overførsel af finansielle aktiver og passiver og indskud, jf. virksomhedsskatte-
lovens § 2, stk. 5, 2. pkt., samt beløb, der er bogført på mellemregningskontoen, jf.

virksomhedsskattelovens § 4 a, stk. 1. Skattepligtige kan kun omgøre valg, jf. 1. pkt., hvis de omfattes af denne lovs § 1, nr. 6, eller de har stillet aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, den 10. juni 2014. 2. pkt. finder ikke anvendelse for skattepligtige, der omfattes af stk. 6. Omgørelse efter 1. pkt. kan meddeles til og med den 31. marts 2015.

Stk. 9. § 01, nr. 1, har virkning for selvangivelsesvalg, jf. kildeskattelovens § 26 A, stk. 6, som ændret ved denne lovs § 01, nr. 1, der meddeles fra og med den 3. september 2014.

Stk. 10. Skattepligtige, der anvender reglerne i afsnit I i virksomhedsskatteloven, har mulighed for ekstraordinær nulstilling af indskudskontoen på tidspunktet, hvor virksomhedsordningen første gang anvendes, jf. virksomhedsskattelovens § 3, stk. 2. Ekstraordinær nulstilling efter 1. pkt. påvirker ikke reguleringer på indskudskontoen efter det tidspunkt, hvor virksomhedsordningen første gang anvendes. Ved ekstraordinær nulstilling af indskudskontoen skal betingelserne i virksomhedsskattelovens § 3, stk. 5 være opfyldt. Det er endvidere en betingelse for ekstraordinær nulstilling af indskudskontoen, at der er opnået tilladelse hertil fra told- og skatteforvaltningen. Ansøgning om tilladelse efter 5. pkt. skal være indgivet til told- og skatteforvaltningen senest den 31. marts 2015. Opnår den skattepligtige tilladelse til ekstraordinær nulstilling af indskudskontoen, har nulstillingen, med tillæg og fradrag for reguleringer efter det tidspunkt, hvor virksomhedsordningen første gang anvendes, virkning fra begyndelsen af indkomståret 2014.”

[Forslag til yderligere overgangsbestemmelser i forbindelse med indgrebet]

Bemærkninger

Til nr. 12

Der foreslås justeringer af den foreslåede § 10, stk. 6, i virksomhedsskatteoven, således at der tages udgangspunkt i den laveste værdi af enten gældens kursværdi eller sikkerhedsstillelsens størrelse. Herudover foreslås det at indsætte tre undtagelser, hvor sikkerhedsstillelse ikke vil udløse beskatning.

Det foreslås, at hvis den selvstændige stiller virksomhedens aktiver til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, så skal den skattepligtige anses for at have overført et beløb svarende til den laveste værdi af enten gældens kursværdi eller sikkerhedsstillelsens størrelse til privatøkonomien.

Gældens størrelse fastlægges som gældens kursværdi, og sikkerhedsstillelsens størrelse fastlægges som aktivernes handelsværdi. Fastlæggelsen af gældens eller sikkerhedsstillelsens størrelse sker på det tidspunkt, hvor aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, stilles til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen.

Eksempelvis indebærer justeringen af den foreslåede bestemmelse, at den skattepligtige kun anses for at have overført 1 mio. kr. til privatøkonomien, hvis der er stillet sikkerhed for privat gæld på 1 mio. kr., uanset at der er stillet sikkerhed i virksomhedens aktiver, som har en værdi på 2 mio. kr.

Ændres det ovenfor beskrevne eksempel således, at sikkerhedsstillelsens størrelse er mindre end gældens størrelse, anses en del af gælden for at være uden sikkerhed. I denne situation vil den skattepligtige kun anses for at have overført et beløb svarende til sikkerhedsstillelsens størrelse. Dette indebærer, at den skattepligtige anses for at have overført 0,4 mio. kr. til privatøkonomien, hvis aktiver i virksomhedsordningen er stillet til sikkerhed for privat gæld på 1 mio. kr., men hvor værdien af sikkerhedsstillelsen kun udgør 0,4 mio. kr.

Sker der efterfølgende udsving i værdien af en sikkerhedsstillelse, f.eks. stigning i værdien af et aktiv, har det ikke skattemæssige konsekvenser. Det er alene sikkerhedsstillelsens værdi på det tidspunkt, hvor den stilles, der er afgørende i forhold til bestemmelsen.

I forhold til sikkerhedsstillelser, der er karakteriseret ved at være ”flydende”, f.eks. virksomhedspant, vil det dog være forbundet med en skattemæssig konsekvens, hvis den skattepligtiges virksomhed tilføres værdier i form af yderligere aktiver, og sikkerhedens værdi derved forøges. I en sådan situation anses den skattepligtige for at have overført et yderligere beløb til privatøkonomien svarende til den værdi, som sikkerhedsstillelsen er forøget med. Der vil dog kun anses for at være overført et yderligere beløb til den skattepligtige, hvis sikkerhedsstillelsens størrelse var

lavere end gældens størrelse på det tidspunkt, hvor sikkerheden blev stillet. Det overførte beløb er således maksimeret til gældens størrelse.

I forhold til kreditter med en trækingsret f.eks. en kassekredit anses gældens størrelse for at være det beløb, der faktisk er trukket på kassekrediten. Den skattepligtige bliver derfor ikke beskattet af selve trækingsretten. Eksempelvis medfører det ikke beskatning, at den skattepligtige får oprettet en kassekredit med en trækingsret på 1 mio. kr. med sikkerhed i virksomhedens aktiver. Beskatningen finder først sted på det tidspunkt, hvor den skattepligtige faktisk begynder at trække på kassekrediten, og beskatningen sker på baggrund af det største samlede træk, der er sket på kassekrediten. Dette indebærer eksempelvis, at den skattepligtige beskattes af 0,4 mio. kr., hvis dette er det største samlede træk, der er sket på kassekrediten, uanset at der løbende er indsat penge på kassekrediten, som er hævet igen.

Udskiftning af en sikkerhedsstillelse med en anden sikkerhedsstillelse anses for at udgøre en ny sikkerhedsstillelse, der udløser beskatning efter den foreslåede bestemmelse. Eksempelvis indebærer det, at der vil ske beskatning i en situation, hvor den skattepligtige tilbagekalder en sikkerhedsstillelse for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, for så at stille en tilsvarende sikkerhed for den samme gæld umiddelbart efter.

For så vidt angår sikkerhedsstillelse, der eksisterede den 10. juni 2014, henvises der til bemærkningerne nedenfor vedrørende den foreslåede § 10, stk. 9, i virksomhedsskatteloven.

Det beløb, der anses for overført til den skattepligtige ifølge den foreslåede § 10, stk. 6, i virksomhedsskatteloven, overføres uden for den almindelige hæverækkefølge. Det sker ved, at beløbet tillægges virksomhedens indkomst og anses for hævet af den skattepligtige. Der er alene tale om bogholderimæssige posteringer. Hvis der følger kontante beløb med ved overførslen, vil dette i sig selv blive anset for en hævning.

Det foreslås at indsætte en undtagelse i *virksomhedsskattelovens § 10, stk. 7*. Bestemmelsen giver mulighed for, at den skattepligtige uden skattemæssige konsekvenser kan stille aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, hvis det sker som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition. For at der kan være tale om en sædvanlig forretningsmæssig disposition, skal dispositionen (sikkerhedsstillelsen) tjene et forretningsmæssigt formål for den skattepligtiges virksomhed under virksomhedsordningen.

Ved vurderingen kan der blandt andet lægges vægt på, om det er den løbende samhandel mellem den skattepligtige virksomhed under virksomhedsordningen og låntager, som afstedkommer behovet for sikkerhedsstillelse.

Alt efter de konkrete omstændigheder kan det tjene et forretningsmæssigt formål for den skattepligtiges virksomhed under virksomhedsordningen, at den skattepligtige stiller aktiver i virksomhedsordningen til sikkerhed for tredjemands gæld.

Eksempelvis kan der være tale om, at en leverandør grundet manglende likviditet ikke kan udføre en ordre for den skattepligtiges virksomhed under virksomhedsordningen, medmindre den skattepligtige stiller sikkerhed over for leverandørens pengeinstitut, så leverandøren får adgang til den nødvendige kapital til at udføre ordren.

Det vil dog altid være en konkret vurdering, om en sikkerhedsstillelse vil kunne anses for at være en sædvanlig forretningsmæssig disposition, som tjener et forretningsmæssigt formål for den skattepligtiges virksomhed under virksomhedsordningen.

Det foreslås at indsætte en anden undtagelse i *virksomhedsskattelovens § 10, stk. 8*. Bestemmelsen giver mulighed for, at den skattepligtige kan stille aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, til sikkerhed for gæld i blandet benyttede ejendomme omfattet af virksomhedsskattelovens § 1, stk. 3, 2. og 3. pkt. Gælden, som aktiverne i virksomhedsordningen stilles til sikkerhed for, må ikke overstige ejendomsværdien eventuelt med tillæg af forbedringer, der er foretaget efter den seneste vurdering, og som der derfor ikke er taget hensyn til ved fastsættelsen af ejendomsværdien. Alternativt kan den kontante anskaffelsessum anvendes for den del af ejendommen, der tjener til bolig for ejeren.

Denne undtagelse indebærer, at skattepligtige kan stille aktiver i virksomhedsordningen til sikkerhed for privat gæld svarende til værdien af den del af en blandet benyttet ejendom, der tjener til bolig for den skattepligtige (ejeren). Den private gæld, der stilles sikkerhed for, må dog ikke overstige værdien af den private bolig, der tjener til bolig for den skattepligtige.

Undtagelsen finder også anvendelse for visse udlejningsejendomme som nævnt i ejendomsværdiskattelovens § 4, nr. 6-8, jf. henvisningen til virksomhedsskattelovens § 1, stk. 3, 3. pkt.

Ved vurderingen af, om den skattepligtige har optaget for meget privat gæld med sikkerhed i aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, jf. den foreslåede undtagelse, kan enten den offentlige ejendomsværdi eller den kontante anskaffelsessum for den del af ejendommen, der tjener til bolig for den skattepligtige, lægges til grund. I forhold til den offentlige ejendomsværdi kan denne opgøres med tillæg af udgifter til eventuelle forbedringer, der er foretaget efter den offentlige vurdering af ejendommen. Dette indebærer, at eventuelle forbedringer ikke kan tillægges ejendomsværdien, fra det tidspunkt, efter forbedringerne er foretaget, hvor der foreligger en ny offentlig vurdering af ejendomsværdien.

De forbedringer, der kan tillægges, svarer til de forbedringer, der kan indgå i virksomhedsordningen, jf. virksomhedsskattelovens § 1, stk. 3.

Eksempelvis kan en skattepligtig, der driver et landbrug, stille hele landbrugsejendommen til sikkerhed for privat gæld, uden at der anses for at være overført et beløb fra virksomhedsordningen til den skattepligtige. Det er dog en forudsætning, at gældens størrelse ikke overstiger værdien af stuehuset på landbrugsejendommen, som den skattepligtige bruger til privatbolig. Er stuehuset vurderet til 1 mio. kr., kan virksomhedens aktiver stilles til sikkerhed for privat gæld på 1 mio. kr. Den private gæld, der er stillet sikkerhed for, må ikke overstige ejendomsværdien. Er det tilfældet, anses der for at være overført et beløb til den skattepligtige, svarende til den del der overstiger ejendomsværdien. Er stuehuset på landbrugsejendommen eksempelvis vurderet til 1 mio. kr., men stilles hele landbrugsejendommen til sikkerhed for en privat gæld på 1,5 mio. kr., anses den skattepligtige for at have overført et beløb fra virksomhedsordningen til privatøkonomien svarende til 0,5 mio. kr.

Hvorvidt den private gæld overstiger ejendomsvurderingen af stuehuset (den private bolig) er kun afgørende på tidspunktet for sikkerhedsstillelsen. Dette indebærer, at det ikke er forbundet med skattemæssige konsekvenser, at ejendomsvurderingen efterfølgende stiger eller falder eksempelvis som følge af den almindelige udvikling af boligmarkedet.

Det vil derimod kunne være forbundet med skattemæssige konsekvenser, hvis den oprindelige sikkerhedsstillelse bortfalder, og f.eks. ejendomsvurderingen af stuehuset (den private bolig) er faldet, og der efterfølgende ønskes stillet ny sikkerhed.

Er stuehuset (den private bolig) på landbrugsejendommen eksempelvis oprindeligt vurderet til 1 mio. kr., kunne den skattepligtige stille sikkerhed for privat gæld svarende til 1 mio. kr. Værdien af stuehuset er efterfølgende faldet til 0,75 mio. kr. Bortfalder den oprindelige sikkerhedsstillelse, vil den skattepligtige kun kunne stille sikkerhed i aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, for privat gæld svarende til 0,75 mio. kr. Stilles der alligevel sikkerhed for 1 mio. kr., anses et beløb svarende til 0,25 mio. kr. for overført fra virksomhedsordningen til privatøkonomien.

Det foreslås at indsætte en tredje undtagelse i *virksomhedsskattelovens § 10, stk. 9*. Bestemmelsen giver mulighed for, at den skattepligtige kan stille aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, fra og med den 11. juni 2014 til og med den 31. december 2017, uden at der anses for at være overført til beløb til den skattepligtige fra virksomhedsordningen. Det er dog en forudsætning, at sikkerhedsstillelsen fra og med den 11. juni 2014 til og med den 31. december 2017 ikke overstiger værdien af den sikkerhedsstillelse, der eksisterede den 10. juni 2014.

Den foreslåede overgangsbestemmelse skal medvirke til at smidiggøre afviklingen af eksisterende sikkerhedsstillelser og give mulighed for, at den skattepligtige f.eks. kan skifte pengeinstitut med henblik på at opnå forbedrede vilkår.

Den foreslåede overgangsbestemmelse indebærer, at værdien af en sikkerhedsstillelse, der eksisterede den 10. juni 2014, fastfryses, og at den skattepligtige frit kan stille virksomhedens aktiver til sikkerhed for privat eller anden gæld inden for denne beløbsmæssige værdi, uden at det er forbundet med skattemæssige konsekvenser for den skattepligtige.

Det indebærer eksempelvis, at det ikke er forbundet med skattemæssige konsekvenser for den skattepligtige at tilbagekalde en sikkerhedsstillelse, der eksisterede den 10. juni 2014, og at stille en tilsvarende sikkerhedsstillelse fra og med den 11. juni 2014 til og med den 31. december 2017, hvis den sidstnævnte sikkerhedsstillelse ikke overstiger den oprindelige sikkerhedsstillelse beløbsmæssigt.

Det følger af bestemmelsens 2. pkt., hvorledes værdien af en sikkerhedsstillelse, der eksisterede den 10. juni 2014, skal opgøres. Det følger heraf, at værdien af en eksisterende sikkerhedsstillelse opgøres som det laveste beløb af enten gældens kursværdi eller sikkerhedsstillelsens størrelse pr. 10. juni 2014.

Herved sikres det, at den skattepligtige ikke har mulighed for at optage yderligere gæld, hvis sikkerhedsstillelsen er større end den gæld, der er stillet sikkerhed for. Det er alene hensigten med den foreslåede undtagelse, at den skattepligtige skal kunne opnå bedre vilkår for afvikling af den gæld, som virksomhedens aktiver er stillet til sikkerhed for, den 10. juni 2014. Den skattepligtige har ved bestemmelsen mulighed for at stille sikkerhed svarende til den eksisterende gæld, hvis gældens værdi er lavere end den sikkerhed, der er stillet.

Eksempel, hvor værdien af sikkerhedsstillelsen er mindre end gælden: I sådanne tilfælde vil bestemmelsen indebære, at værdien af en sikkerhed, der er stillet før den 11. juni 2014, og som har en værdi på 1 mio. kr., den 10. juni 2014 fastfryses til 1 mio. kr., selvom den private gæld er på 2 mio. kr. Den skattepligtige vil fra og med den 11. juni 2014 til og med den 31. december 2017 kunne tilbagekalde sikkerhedsstillelsen og efterfølgende i perioden stille en sikkerhed på op til 1 mio. kr. i virksomhedens aktiver, uden at det har skattemæssige konsekvenser.

Eksempel, hvor værdien af gælden er mindre end sikkerhedsstillelsen: I sådanne tilfælde vil bestemmelsen indebære, at værdien af en sikkerhed, der er stillet før den 11. juni 2014, og som har en værdi på 3 mio. kr., den 10. juni 2014 fastfryses til 1,7 mio. kr., hvis gældens kursværdi kan opgøres til 1,7 mio. kr. Den skattepligtige vil fra og med den 11. juni 2014 til og med den 31. december 2017 kunne tilbagekalde sikkerhedsstillelsen og efterfølgende i perioden stille en sikkerhed på op til 1,7 mio. kr. i virksomhedens aktiver, uden at det har skattemæssige konsekvenser.

De ovenfor beskrevne eksempler vil uden for undtagelsesbestemmelsernes anvendelsesområde udløse fornyet beskatning, hvis den oprindelige sikkerhedsstillelse er sket fra og med den 11. juni 2014, jf. bemærkningerne ovenfor til den foreslåede § 10, stk. 6, i virksomhedsskatteloven.

Til nr. 13

Det foreslåede stk. 5 indebærer, at der indføres en periode på 3 år og 4 måneder til at afvikle eksisterende sikkerhedsstillelser, uden at den skattepligtiges mulighed for opsparing i virksomhedsordningens påvirkes.

Med den foreslåede bestemmelse kan den skattepligtige ikke bruge muligheden for foreløbig beskatning efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 2, fra og med den 1. januar 2018, såfremt aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, står til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i ordningen den 1. januar 2018. Den manglende mulighed for foreløbig beskatning efter § 10, stk. 2, i virksomhedsskatteloven, finder dog kun anvendelse på indkomst erhvervet fra og med den 1. januar 2018. En sikkerhedsstillelse der er blevet beskattet efter den foreslåede bestemmelse i virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6, jf. ændringsforslag nr. 12, indebærer ikke en begrænsning i muligheden for at spare op, som nævnt ovenfor. De foreslåede undtagelser i virksomhedsskattelovens § 10, stk. 7 og 8, jf. ændringsforslag nr. 12, finder tilsvarende anvendelse.

Den skattepligtige har mulighed for at spare op i virksomhedsordningen med foreløbig beskatning efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 2, fra det tidspunkt, hvor ingen aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, længere står til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen.

Sikkerhedsstillelse, der foretages fra og med den 1. januar 2018, omfattes af den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 6, i virksomhedsskatteloven, jf. ændringsforslag nr. 12. I denne situation vil sikkerhedsstillelsen derfor kunne blive anset for en overførsel af værdier, medmindre der er tale om en sikkerhedsstillelse, der er omfattet af en af undtagelsesbestemmelserne i de foreslåede bestemmelser i virksomhedsskattelovens § 10, stk. 7 og 8, jf. ændringsforslag nr. 12. Den fremadrettede mulighed for at spare op i virksomhedsordningen med foreløbig beskatning påvirkes ikke i denne situation.

Skattepligtige, der fra og med den 11. juni 2014 stiller aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i ordningen, og sikkerhedsstillelsen ikke er omfattet af undtagelserne, er blevet beskattet efter den foreslåede bestemmelse i virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6. Det foreslås på den baggrund, at disse selvstændige ikke mister muligheden for at spare op i virksomhedsordningen på grund af sikkerhedsstillelse foretaget fra og med den 11. juni

2014, uanset at de ikke har afviklet sikkerhedsstillelsen inden den 1. januar 2018, jf. det foreslåede stk. 5, 2. pkt.

Det foreslåede 3. pkt. indebærer, at skattepligtige, der anvender virksomhedsordningen, kan spare op i virksomhedsordningen med foreløbig beskatning efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 2, fra og med den 11. juni 2014 til og med den 31. december 2017, selv om de har stillet aktiver, der indgår i ordningen, til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i ordningen.

Muligheden for at kunne spare virksomhedens skattepligtige overskud op i virksomhedsordningen i den pågældende periode er dog betinget af, at en sikkerhedsstillelse, der eksisterede den 10. juni 2014, er afviklet inden den 1. januar 2018.

Står aktiver i virksomhedsordningen fortsat til sikkerhed den 1. januar 2018, overføres der et beløb fra ordningen til den skattepligtiges privatøkonomi den 1. januar 2018. Det beløb, der overføres til den skattepligtige fra virksomhedsordningen, skal beløbsmæssigt svare til den del af virksomhedens skattepligtige overskud i perioden fra og med den 11. juni 2014 til og med den 31. december 2017, der er beskattet foreløbigt efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 2.

Overførslen af beløbet til den skattepligtige sker i overensstemmelse med virksomhedsskattelovens regler for overførsel af opsparet overskud. Overførslen er derfor udtryk for en almindelig hævning af et opsparet overskud i virksomhedsordningen, som beløbsmæssigt svarer til det overskud, der er sparet op i den nævnte periode.

Når det skal vurderes, hvorvidt aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, er stillet til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i ordningen, finder de foreslåede bestemmelser i virksomhedsskattelovens § 10, stk. 7 og 8, tilsvarende anvendelse, jf. ændringsforslag nr. 12. Dette indebærer, at der ses bort fra den del af sikkerhedsstillelsen, som er stillet som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition og sikkerhedsstillelse i den private del af blandet benyttede ejendomme.

Det er således kun sikkerhedsstillelser, hvor aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, er stillet til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i ordningen, og som ikke er omfattet af undtagelsesbestemmelserne, der indebærer, at virksomhedens skattepligtige overskud i perioden hæves og overføres til den skattepligtige.

Til nr. 14

I lovforslagets § 2, stk. 6, foreslås der som en overgangsregel indført en bagatelgrænse. Efter denne finder en række af lovforslagets bestemmelser ikke anvendelse, hvis en negativ saldo på indskudskontoen såvel primo som ultimo indkomståret begge med tillæg af en eventuel sikkerhedsstillelse den 10. juni 2014, ikke oversti-

ger en nærmere fastsat grænse. Bagatelgrænsen indebærer, at skattepligtige kan spare virksomhedens skattepligtige overskud op i virksomhedsordningen, uanset at betingelserne herfor i udgangspunktet ikke er opfyldt.

Den foreslåede affattelse af 1. pkt. i bagatelgrænsen indebærer, at det i lovforslaget anvendte begreb ”nominel” ændres til det korrekte matematiske begreb ”numerisk”.

Som det fremgår af bemærkningerne til den foreslåede bagatelgrænse, jf. lovforslagets § 2, stk. 6, har intentionen været, at summen af en negativ saldo på indskudskontoen og en evt. sikkerhedsstillelse den 10. juni 2014 skulle opgøres. For at den negative værdi af en saldo på indskudskontoen ikke bliver modregnet i værdien af en eventuel sikkerhedsstillelse den 10. juni 2014, er det nødvendigt, at den negative saldo på indskudskontoen indgår i opgørelsen uden fortegn. Der blev derfor henvist til den nominelle værdi af den negative saldo på indskudskontoen.

Begrebet er imidlertid ikke matematisk korrekt. Derfor ændres begrebet ”nominel” til det matematisk korrekte begreb ”numerisk”. Det er derfor den numeriske værdi af den negative saldo på indskudskontoen, som den skattepligtige skal sammenlægge med en eventuel sikkerhedsstillelse den 10. juni 2014, for at finde ud af, om den foreslåede bagatelgrænse, jf. § 2, stk. 6, i lovforslaget finder anvendelse.

Det fremgår af lovforslagets § 2, stk. 6, at sikkerhedsstillelser, der eksisterer den 11. juni 2014, skal medregnes ved opgørelsen af bagatelgrænsen. Datoen er ændret til den 10. juni 2014, fordi sikkerhedsstillelser, der oprettes den 11. juni 2014 og derved eksisterer den 11. juni 2014, er beskattet efter den foreslåede bestemmelse i virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6, jf. ændringsforslag nr. 12. Intentionen har ikke været, at værdien af disse sikkerhedsstillelser skal indgå i vurderingen af, hvorvidt den foreslåede bagatelgrænse er overskredet. Det er alene sikkerhedsstillelser, der eksisterede den 10. juni 2014, som skal indgå i vurderingen af, hvorvidt den foreslåede bagatelgrænse er overskredet.

Herudover foreslås, at den foreslåede bagatelgrænse i overgangsreglen, jf. lovforslagets § 2, stk. 6, forhøjes fra 100.000 kr. til 500.000 kr.

Den foreslåede forhøjelse af bagatelgrænsen indebærer eksempelvis, at en skattepligtig, der har stillet aktiver for 150.000 kr., der indgår i virksomhedsordningen, til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, samt hvor den negative saldo på indskudskontoen er på 300.000 kr., vil være omfattet af den foreslåede overgangsregel om en bagatelgrænse. Ved lovforslagets fremsættelse udgør summen af den numeriske værdi af den negative saldo på indskudskontoen og sikkerhedsstillingen 450.000 kr. Den skattepligtige vil derfor kunne fortsætte med at foretage opsparing i virksomhedsordningen mod betaling af den foreløbige virksomhedsskat, uanset at de i lov- og ændringsforslaget foreslåede bestemmelser i udgangspunktet forhindrer, at den skattepligtige kan spare op i ordningen.

Herudover er der foretaget en konsekvensændring som følge af indsættelsen af nye stykker i denne lov, jf. ændringsforslag nr. 16.

Til nr. 15

Det foreslås i 3. *pkt.*, at der ved opgørelsen af bagatelgrænsen ses bort fra sikkerhedsstillelser, der er omfattet af de foreslåede bestemmelser i virksomhedsskatte-lovens § 10, stk. 7 og 8, jf. ændringsforslag nr. 12.

Sikkerhedsstillelser, der er foretaget som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition, jf. den foreslåede bestemmelse i virksomhedsskatte-lovens § 10, stk. 7, jf. ændringsforslag nr. 12, skal derfor ikke indgå ved opgørelsen af bagatelgrænsen. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til ændringsforslag nr. 12 for en nærmere beskrivelse af denne undtagelse.

Sikkerhedsstillelser, hvor der er givet pant i blandet benyttede ejendomme, jf. den foreslåede bestemmelse i virksomhedsskatte-lovens § 10, stk. 8, jf. ændringsforslag nr. 12, foreslås heller ikke at indgå ved opgørelsen af bagatelgrænsen. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til ændringsforslag nr. 12 for en nærmere beskrivelse af denne undtagelse.

Der foreslås desuden i 4. *pkt.* en præcisering af, hvorledes en sikkerhedsstillelse den 10. juni 2014 skal opgøres i forhold til en vurdering af, om den foreslåede bagatelgrænse finder anvendelse.

Det foreslås, at værdien af sikkerhedsstillelsen, der skal indgå i vurderingen af, hvorvidt den foreslåede bagatelgrænse på 500.000 kr. er overskredet, fastlægges til det laveste beløb af enten gældens kursværdi eller sikkerhedsstillelsens størrelse. Begge beløb skal opgøres pr. 10. juni 2014.

Det foreslås endvidere i 5. *pkt.*, at bagatelgrænsen ikke finder anvendelse, hvis en negativ saldo på indskudskontoen forøges som følge af omgørelse efter stk. 8.

Det indebærer, at skattepligtige, der i forbindelse med omgørelse af visse selvangivne dispositioner efter den foreslåede stk. 8 indskyder yderligere gæld i virksomhedsordningen, ikke omfattes af den foreslåede bagatelgrænse.

Til nr. 16

Lovforslaget har som udgangspunkt virkning for indkomst, der er erhvervet fra og med lovforslagets fremsættelse den 11. juni 2014. I forhold til sikkerhedsstillelse omfattet af den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, stk. 5, har de nye regler virkning for indkomst, der er erhvervet fra og med den 1. januar 2018. Skatteplig-

tige, der omfattes af disse bestemmelser, vil derfor kunne have behov for at udarbejde en delårsopgørelse.

Det foreslås i *stk. 7*, at der ved en opdeling af indkomst i flere perioder skal ske en fordeling af udgifter vedrørende indkomståret, der ikke kan henføres til et bestemt tidspunkt. Udgifter, der ikke kan henføres til et bestemt tidspunkt, skal fordeles forholdsmæssigt på perioderne.

Som et alternativ til en delårsopgørelse foreslås det, at den skattepligtige kan foretage en simpel forholdsmæssig fordeling af virksomhedens skattepligtige overskud, der henholdsvis kan og ikke kan spares op i virksomhedsordningen.

I det omfang, den skattepligtige vælger den forholdsmæssige fordeling, indebærer det eksempelvis, at virksomhedens skattepligtige overskud skal fordeles forholdsmæssigt f.eks. på perioden før og henholdsvis fra og med den 11. juni 2014. Det vil således kun være muligt at lade den forholdsmæssige del af virksomhedens skattepligtige overskud, der vedrører perioden før den 11. juni 2014, opspare i virksomhedsordningen.

Forslaget om muligheden for forholdsmæssig opgørelse skal sikre, at selvstændige, hvor indtjeningen typisk falder sidst på året, får mulighed for at fordele indkomsten mere ligeligt i indkomståret. Forslaget medvirker endvidere til at minimere omkostningerne for erhvervslivet i forhold til at foretage en delårsopgørelse.

Det foreslås i *stk. 8*, at der indføres en bestemmelse, som giver skattepligtige, der anvender virksomhedsordningen, mulighed for at omgøre valg af visse selvangivne oplysninger for indkomståret 2013.

Ændringsforslaget sidestiller herved skattepligtige, der allerede havde indgivet selvangivelse den 10. juni 2014, med skattepligtige, der først indgav selvangivelse fra og med den 11. juni 2014, og som derfor havde mulighed for at disponere i forhold til lovforslagets indhold.

Det foreslås, at muligheden for at ændre visse selvangivne oplysninger afgrænses, således at det kun gælder for skattepligtige, der anvender reglerne i afsnit I i virksomhedsskatteloven, og som har en negativ saldo på indskudskontoen primo eller ultimo indkomståret 2014, eller har stillet sikkerhed i virksomhedens aktiver for gæld uden for virksomhedsordningen den 10. juni 2014. Muligheden omfatter dog ikke skattepligtige omfattet af den foreslåede bestemmelse om en bagatelgrænse, jf. lovforslagets § 2, *stk. 6*.

Afgrænsningen er nødvendig for at sikre, at skattepligtige, der er omfattet af bagatelgrænsen eller ikke i øvrigt er omfattet af lovforslaget, fordi der ikke er stillet sikkerhed, eller der er positiv indskudskonto, ikke kan foretage yderligere indskud af privat gæld i virksomhedsordningen og derved udnytte den foreslåede bagatelgrænse.

Det foreslås yderligere, at de skattepligtige, der får mulighed for at omgøre valg af selvangivne oplysninger, kun kan gøre det for en række nærmere fastsatte dispositioner. Der er derfor ikke tale om, at de skattepligtige får adgang til at ændre på samtlige selvangivne oplysninger, men kun oplysninger vedrørende blandt andet indskud og hævnings på indskudskontoen.

De selvangivne oplysninger, som de skattepligtige kan ændre, er overførsel af finansielle aktiver og passiver og indskud, jf. virksomhedsskattelovens § 2, stk. 5, 2. pkt. Herudover kan beløb, der er bogført på mellemregningskontoen, jf. virksomhedsskattelovens § 4 a, stk. 1, indskydes på indskudskontoen. De skattepligtige får herved mulighed for at nedbringe den negative saldo på indskudskontoen, således at de kan bevare muligheden for at spare op i virksomhedsordningen med foreløbig beskatning efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 2.

Det foreslås endvidere, at omgørelse af valg af visse selvangivne oplysninger skal være foretaget senest den 31. marts 2015. De skattepligtige skal derfor have meddelt de ændrede oplysninger til SKAT senest denne dato.

Det foreslås i *stk. 9*, at den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 26 A, stk. 6, 2. pkt., jf. ændringsforslag nr. 4, får virkning for selvangivelsesvalg fra og med den 3. september 2014, det vil sige fra og med ændringsforslagets oversendelse til Folketinget. Det skyldes, at skattepligtige efter de gældende regler kan anvende reglerne i kildeskattelovens § 26 A om succession til en ægtefælle til at omgå formålet med lovforslaget, nemlig at hindre en utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen.

Der er en nærliggende risiko for, at de skattepligtige, der i dag anvender virksomhedsordningen, og som må forvente at blive omfattet af indgrebet, i perioden fra ændringsforslagets oversendelse til Folketinget og indtil et senere virkningstidspunkt lader en ægtefælle succedere i virksomhedsordningen med henblik på at afbøde virkningerne af indgrebet.

For at undgå den heraf mulige omgåelse af formålet med lovforslaget, og derved fortabelse af hensigten med indgrebet, er det nødvendigt, at den foreslåede bestemmelse tillægges virkning allerede fra og med ændringsforslagets oversendelse til Folketinget.

Det følger af kildeskattelovens § 26 A, stk. 6, 2. pkt., som efter ændringsforslag nr. 4 bliver 3. pkt., at hvis den erhvervende ægtefælle ønsker at indtræde i overdragerens stilling med hensyn til beskatning efter virksomhedsordningen, skal beslutning herom senest meddeles i forbindelse med indgivelse af overdragerens selvangivelse.

Det foreslås i *stk. 10*, at der gives mulighed for ekstraordinær nulstilling af indskudskontoen på det tidspunkt, hvor den skattepligtige første gang anvendte virksomhedsordningen.

En negativ indskudskonto vil typisk være udtryk for, at der er placeret privat gæld i virksomhedsordningen. Det skyldes, at den skattepligtige har mulighed for at nulstille indskudskontoen efter virksomhedsskattelovens § 3, stk. 5, på tidspunktet hvor virksomhedsordningen første gang anvendes, hvis den skattepligtige kan dokumentere, at alle virksomhedens aktiver og passiver er medregnet i opgørelsen, og at den medregnede gæld er erhvervsmæssig.

Ved nærværende lovforslag vil konsekvenserne af en negativ indskudskonto være større end tidligere. Det foreslås på denne baggrund, at skattepligtige, som ikke har fået nulstillet deres indskudskonto på tidspunktet, hvor virksomhedsordningen første gang anvendtes, ekstraordinært får mulighed for at foretage denne nulstilling nu. Herved får de mulighed for fortsat fremadrettet at kunne spare virksomhedens overskud op.

Dermed gives der mulighed for, at skattepligtige, som opfyldte betingelserne for nulstilling, men som af forskellige årsager ikke måtte have foretaget nulstillingen, kan få nulstillet indskudskontoen ekstraordinært.

Det er den skattepligtige, som skal dokumentere, at indskudskontoen kan nulstilles. Det svarer til de gældende regler i virksomhedsskattelovens § 3, stk. 5.

Det er indskudskontoen ved starten af regnskabsåret i det indkomstår, hvor virksomhedsordningen første gang anvendtes, jf. virksomhedsskattelovens § 3, stk. 2, der ekstraordinært kan nulstilles. Dermed omfatter vurderingen de aktiver og passiver, som på daværende tidspunkt blev opgjort på indskudskontoen.

Kan den skattepligtige dokumentere, at betingelserne for ekstraordinær nulstilling er opfyldt, sættes indskudskontoen til nul på tidspunktet, hvor virksomhedsordningen anvendtes første gang.

Er der sket efterfølgende reguleringer af indskudskontoen skal disse påvirke den ekstraordinært nulstillede indskudskonto.

Er indskudskontoen eksempelvis opgjort til -1 mio. kr. ved begyndelsen af indkomståret 2010, og er der i indkomståret 2011 foretaget en regulering af indskudskontoen ved et indskud på 0,1 mio. kr., udgør indskudskontoen -0,9 mio. kr. ved begyndelsen af indkomståret 2014, idet det forudsættes, at der ikke er sket yderligere reguleringer.

Opnår den skattepligtige en ekstraordinær nulstilling af indskudskontoen jf. det foreslåede *stk. 10*, sker nulstillingen fra begyndelsen af indkomståret 2010. Det efterfølgende indskud på 0,1 mio. kr. i indkomståret 2011 tillægges derfor, hvorefter

ter indskudskontoen i eksemplet udgør 0,1 mio. kr. ved begyndelsen af indkomståret 2014.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er alene at give skattepligtige adgang til nulstilling, således at de ikke får suspenderet opsparingsmuligheden i virksomhedsordningen, jf. det fremsatte lovforslag. Formålet er ikke, at allerede foretagne skatteansættelser og -beregninger for indkomståret, der ligger forud for indkomståret 2014, skal påvirkes.

Det foreslås derfor, at hvis den skattepligtige opnår ekstraordinær nulstilling af indskudskontoen, har dette alene virkning fra begyndelsen af indkomståret 2014.

Tages der udgangspunkt i ovenstående eksempel, udgør indskudskontoen 0,1 mio. kr. ved begyndelsen af indkomståret 2014, og indskudskontoen er således positiv. Derved har den skattepligtige adgang til at spare virksomhedens overskud op i 2014 og senere indkomståret, hvis betingelserne for opsparing efter virksomhedsskattelovens regler i øvrigt er opfyldt. Er der, som følge af den oprindelige negative indskudskonto, beregnet rentekorrektion i indkomstårene 2010-2013, sker der ikke omberegning heraf, uanset, at den skattepligtige har opnået en ekstraordinær nulstilling af indskudskontoen ved begyndelsen af indkomståret 2010. Det skyldes, at den nye saldo på indskudskontoen (i eksemplet 0,1 mio. kr.) først får virkning fra begyndelsen af indkomståret 2014.

Ekstraordinær nulstilling af indskudskontoen kan kun ske efter tilladelse fra SKAT. Det er SKAT, der afgør, om den skattepligtige opfylder betingelserne for ekstraordinær nulstilling af indskudskontoen, herunder om den skattepligtige har fremlagt dokumentation for, at der på det tidspunkt, hvor virksomhedsordningen anvendes første gang, udelukkende blev indskudt erhvervsmæssig gæld. Denne afgørelse kan påklages til Landsskatteretten, jf. skatteforvaltningslovens § 11, stk. 1, nr. 1.

Det foreslås, at ansøgninger til SKAT om ekstraordinær nulstilling af indskudskontoen skal indgives senest den 31. marts 2015. Det er vurderingen, at den overvejende del af de skattepligtige med en negativ indskudskonto, som opfyldte betingelserne for nulstilling, allerede har fået nulstillet deres negative indskudskonto efter det gældende regelsæt. Den foreslåede periode på godt 6 måneder vurderes således at være tilstrækkelig til, at skattepligtige, som mener sig berettigede til ekstraordinær nulstilling, kan fremskaffe den fornødne dokumentation herfor og indgive ansøgning til SKAT.

Provenumæssige konsekvenser

Den foreslåede forhøjelse af bagatelgrænsen for negativ indskudskonto fra 100.000 kr. til 500.000 kr. i ændringsforslagets nr. 14 skønnes at reducere det af-

ledte engangsprovenu vedrørende udligning af negativ indskudskonto med i alt 125 mio. kr. i årene 2014 – 2016, jf. tabel 1 nedenfor.

Forslagene om mulighed for en forholdsmæssig opgørelse af virksomhedsindkomsten i ændringsforslagets nr. 16 og tidsbegrænset mulighed for omvalg af dispositioner vedrørende indkomståret 2013 i ændringsforslagets nr. 16 skønnes ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser, givet den betydelige usikkerhed, som provenuvurderingen i lovforslaget er behæftet med. De resterende ændringsforslag vedrører primært reglerne for sikkerhedsstillelse. Isoleret set trækker disse ændringsforslag i retning af et reduceret merprovenu fra lovforslaget. Dette gælder især forslaget om mulighed for – over 3 år – at afvikle en eventuel sikkerhedsstillelse. Der er imidlertid ikke holdepunkter for at skønne over provenuvirkningen af disse forslag. Dette mindreprovenu har dog ikke betydning for den påregnede provenuvirkning af lovforslaget, da der ikke er indregnet en provenuvirkning af stramningen af reglerne vedrørende sikkerhedsstillelse i det fremsatte lovforslag.

I tabel 1 nedenfor er vist provenuvirkningen af lov- og ændringsforslagets samlede virkning.

Tabel 1. Provenuvirkning af ændringsforslag om forhøjelse af bagatelgrænse fra 100.000 kr. til 500.000 kr. i indgrebet mod utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen L 200

Mio. kr. (2014-niveau)	Varig virkning	2014	2015	2016	2017	Finansår 2014
I alt umiddelbart provenu L 200	655	825	875	800	775	650
Ændringsforslag vedr. forhøjet bagatelgrænse på 500.000 kr.		-135	-35	-5	-	-100
I alt umiddelbart provenu L 200 plus ændringsforslag	655	690	840	795	775	550
heraf kommuneskat		-50	-45	-45	-45	
I alt provenuvirkning efter tilbageløb L 200 plus ændringsforslag	500	525	625	600	575	-
I alt provenuvirkning efter tilbageløb og adfærd	450	475	575	550	525	-